

VIITORUL ROL

IRENE FLAMANN-CATALINA

Rubrica „viitorul rol” a mai găzduit absolvenți din promoția '64 a Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale”. Se știe că majoritatea actorilor din acea promoție sînt azi vedete. Irene Flamann-Catalina a fost și ea eleva profesoarei Beate Fredanov („un pedagog excepțional, care m-a ajutat să-mi înfring timiditatea, să dobîndesc siguranță și încredere în mine”). La examenul de absolvire, a fost Eleva (în *Steaua fără nume*) și Marianne (în *Tartuffe*). Repartizată la Teatrul din Bacău, a jucat din nou Marianne. Au urmat: Monica (*Fizicienii*) și Rhea (*Romulus cel Mare*) de Fr. Dürrenmatt; Daniela (*Simple coincidențe* de Paul Everac); Eva (*Domnul Puntila și sluga sa Matti* de Bertolt Brecht); Arina (*Io, Mircea Voievod* de Dan Tărbilă) ș.a. În 1967, face un popas la Teatrul din Tg. Mureș, iar din 1968 aparține

colectivului Teatrului Național din Timișoara. Debutul timișorean a fost Ilona (*Pădurea spin-zurașilor*, după Liviu Rebreanu). Chiar dacă nu toate rolurile au fost ceea ce se cheamă „partituri de solist”, actrița s-a integrat în trupă, a jucat destul de mult și de variat și a înflorit, printre ele, câteva personaje deosebit de generoase: Leana (*Hagi Tudose* de B. Șt. Delavrancea); Casandra (*Troienele* de J. P. Sartre); Iulia (*Primăvară tîrzie* de Horia Lovinescu); Pamela (*Vijelie în cren-gile de sassafras* de René de Obaldia); Doralice (*Căsătorie prin concurs* de Goldoni); Ifedwig (*Rața sălbatică* de Ibsen); Miranda (*Furtuna* de Shakespeare); Hyacinthe (*Vicle-niile lui Scapin* de Molière); Lizuca (*Dumbrava minunată*, după Sadoveanu); Otilia (*O fată imposibilă* de Virgil Stoenescu); Polia (*Micii burghezi* de Gorki); Elena (*Suflete tari* de Camil Petrescu); Sheila (*Un fluture pe lampă* de Paul Everac); Ada (*Nu sîntem în-geri* de Paul Ioachim); Larisa (*Alegerea* de Arbuzov); Ana (*Take, Ianke și Cadîr* de V. I. Popa) etc.

Cunoscînd-o mai îndeaproape pe Irene Flamann-Catalina, rămi surprins descoperind cit e de puțin „vedetă”. Inteligența, prezența scenică plină de farmec, aliajul de candoare și umor, de tandrețe și sfială, înclinația pentru poezie, o desemnează pentru rolurile de in-genuă.

În spectacolul inaugural al stagiunii, *Jocul ielelor* de Camil Petrescu (regia Ioan Ieremia), Irene Flamann-Catalina va interpreta rolul Mariei Sinești.

„Sînt fericită că, la acest început de sta-giune, pe scena naționalului timișorean, am prilejul s-o interpretez pe Maria Sinești din *Jocul ielelor*. Am mai jucat «un Camil», un rol secundar, dar fascinant pentru orice ac-triță, Elena din *Suflete tari*.”

Poate că — în comparație, să zicem, cu Ioana Boiu sau cu Alta — Maria este un personaj mai puțin aprofundat; totuși, uni-versul complicat al sufletului feminin e re-prezentat și prin Maria. Se știe că, pe par-cursul acestei drame, ce se desfășoară în zona conștiinței pure, eroina contribuie în mod esențial la sublinierea ideii că dragostea abso-lută nu poate exista decît în climatul drep-tății absolute.

Am să încerc — ținînd seama de această semnificație — să compun o Marie care să-mi aparțină...”